

➤ Osobnost legalizace

MARTINI MEINREISS

TXT: LUKÁŠ HURÝSEK

Konopný lobbista. Zdánilivě dvě jen těžko sluchitelná slova. Jak takový člověk asi vypadá a co dělá? Na loňském Cannafestu jsme se seznámili s Martini Meinreisse z Německa, který neúnavně komunikuje s politiky a intenzivně lobbuje za ukončení prohibice konopí na lokální i mezinárodní úrovni. A to jsme si donedávna mysleli, že dredy, tráva a politika nejdou dohromady...

Věk: 55

Povolání: konopný lobbista a aktivista

Aktivity a koníčky: fotografie, cyklistika, plavba, politika

Kdy ses poprvé setkal s konopím a jak tě to ovlivnilo?

Prvního jointa jsem měl někdy před osmnáctými narozeninami. Spíš než z THC jsem ale byl „zkouřený“ z toho, že dělám něco nového a zakázaného. Konopí mě tehdy docela zaujalo, ale uživatelé, se kterými jsem tenkrát přišel do styku, mi přišli dost povrchní. Pravidelný uživatel se ze mě stal až o řadu let později, zato jsem si už tenkrát vypěstoval závislost na tabáku, které jsem se dodnes nezavil.

Co jsi dělal předtím, než se z tebe stal konopný lobbista, jak se sám označuješ, na plný úvazek?

Politicky aktivní jsem byl od mládí – už v šestnácti jsem protestoval proti jaderným elektrárnám a zbraním. Po střední škole jsem si udělal zahradnický kurz a ve třetíci se začal profesionálně věnovat

fotografii. Moje poslední „normální“ práce byl stavební dozor v jedné větší firmě, ale kvůli stále většímu zapojení v konopném aktivismu jsem odtamtud před dvěma lety odešel.

Z jakého důvodu ses začal takhle naplno věnovat boji za legalizaci konopí?

Nebylo to ani tak z osobních pohnutek, jelikož i v mém domovském Bavorsku, které je velmi konzervativní spolkovou zemí, jsem osobně nikdy neměl problémy s policií ani s nedostatkem zdrojů. Spíše bych to „svdíl“ na mou partnerku, která mě inspirovala tím, jak skoro všechny volný čas věnuje pomoci uprchlíkům. Sám jsem měl našetřené nějaké peníze a chtěl se také začít angažovat v sociální oblasti, v mém případě politicky, což mě nakonec dovedlo až k boji za spravedlivou regulaci konopí.

V Německu se po dlouhých letech nečinnosti a přehlížení začalo konečně naplno řešit téma léčebného i rekreačního konopí – jak ve společnosti, tak na různých politických úrovních. Jaké jsou novinky zejména v souvislosti se sestavováním nové vlády?

Staronová vládní koalice začne fungovat dříve než na konci března a v nadcházejících rozhovorech se zcela jistě ještě objeví nějaké sporné body. Konopí se bohužel doposud předmětem vyjednávání nestalo. Osobně jsem v poměrně blízkém kontaktu s vedoucími představiteli sociálních demokratů, nicméně toto téma bylo potřeba tlačit mnohem více, a to napříč všemi stranami a jejich vedeními. Svobodní demokraté

mají znovu v plánu představit návrh na komplexní legalizaci v parlamentu, kde počítají s podporou levice a Strany zelených. Většina lidí ale pochybuje o tom, že by tento návrh mohl uspět.

Co se týče léčebného konopí, systém začíná očividně fungovat – za posledních deset měsíců přibýlo více než 30 000 registrovaných pacientů a podle mých odhadů zhruba dvou třetinám z nich tuto formu léčby hradí zdravotní pojišťovny. S rostoucím počtem lékařů, kteří konopí předepisují, můžeme očekávat, že počet pacientů bude koncem tohoto roku dvojnásobný.

Snad se blýská na lepší časy i v oblasti řízení motorových vozidel, jelikož odborníci na každoroční konferenci o dopravních zákonech Deutscher Verkehrsgerichtstag, jejíž závěry jsou brány politiky velmi vážně a často jsou implementovány do zákonů, vyzvali na konci ledna ke zvýšení povoleného množství THC v krvi řidičů z jednoho nanogramu na tři.

To zní jako vcelku dobré zprávy. Kdy si myslíš, že bude v Německu konopí plně legální?

Legální je od 11. března 2017. Od té doby ho prodávají v každé lékárně, může být konzumováno kdekoli a v jakékoli podobě – dokonce i ve veřejných budovách, kde se kouřit jinak nesmí. Bohužel toto všechno platí zatím jen pro pacienty s platným receptem na léčebné konopí. To může předepsat každý lékař. Pokud jde o legalizaci i pro rekreační využití, ještě to nějaký čas potrvá, jelikož celonárodní změna lze prosadit pouze legislativní cestou ve Spolkovém sněmu. Na lokální úrovni můžeme pozorovat

první pokusy o dekriminlizaci už dnes.

Čím se zabývá organizace Deutscher Hanfverband (DhV), jaké jsou její cíle a tvá role v ní?

DhV je největší spolkem sdružujícím příznivce konopí v německy mluvících zemích a byl založen před patnácti lety Georgem Wurthem. Dnes máme více než 2 500 členů a 200 společností, které naše aktivity sponzorují. Osobně jsem v roce 2014 zakládal okresní pobočku v Augsburgu a před dvěma lety jsem otevřel první regionální kancelář, kterou od té doby vedu a financuji její provoz.

Na celonárodní úrovni se v současnosti věnujeme kampani „Čistá hlava! Jasná pravidla!“, jež se týká zákonů pro řízení pod vlivem THC. Zástupci DhV byli dokonce poprvé v historii přizváni na jednání s vládními odborníky, kteří o těchto pravidlech rozhodují. Na regionální úrovni mohou mluvit za Augsburg, kde už jsou v plném proudu přípravy na letošní Million Marihuana March (na Západě označovaný spíše jako Global Marihuana March – pozn. red.).

Pochod už máme schválený od radnice a mezi potvrzenými hosty máme zástupce z regionálního parlamentu i Spolkového sněmu. S Křesťansko-sociální unií (csu), která vládne v Bavorsku, také plánujeme další konopnou debatu – loňská panelová diskuze s názvem „Legalizovat?“ kam mě tato konzervativní strana pozvala, měla velmi pozitivní ohlas.

Loni na podzim ses v Praze přímo účastnil dvou velkých konopných akcí – nejprve obchodní konference

Konopí už není tématem, které je vyhrazené výlučně pro nějaké hipíky, ale prolíná se všemi společenskými vrstvami.

na Žofíně a poté i veletrhu Cannafest v Letňanech. Jak na tebe obě akce působily?

Žofínská konference byla exkluzivní událostí – impozantní budova, přednášející z celého světa a informovaní posluchači vytvořili prvotřídní mix. Nemluvě o perfektní péči ze strany organizátorů a skvělém jídle. Co se Cannafestu týče, pro mě osobně se vždy jedná o jeden z vrcholů celého konopného roku. Lze pouze smeknout před tím, jak se podařilo tak rozsáhlou akci během pár dní kvůli poškození původní lokace vichřicí přesunout, aniž by to na samotný průběh mělo negativní vliv.

Co si myslíš o konopné kultuře v Čechách? Existují nějaké velké rozdíly mezi námi a Německem?

Já sám s konopím a jeho příznivci v Čechách zase tolik zkušeností nemám. Řekl bych, že společnost i představitelé zákona jsou u vás poměrně tolerantní, zatímco u nás je člověk, u kterého doma najdou 30 gramů, obvykle považován za kriminálního a skončí u soudu. Na druhou stranu u nás nerozlišujeme mezi konopím a hašišem, takže pokud je v Německu někdo přistižen s méně než šesti gramy hašiše, obvykle dostane jen pokutu (v České republice je dekriminlizované množství pouze do jednoho gramu hašiše – pozn. red.). U vás mě

docela překvapilo, když jsem v Ostravě na konopném veletrhu kouřil u vchodu do budovy hašiš a jeden kolemjdoucí mi poradil, abych si s tím raději zalezl do auta a tvářil se, že kouřím cigaretu, protože kolem obcházejí policisté. V Německu by mě něco takového ani nenapadlo, jelikož když vás u nás přistihnou při kouření konopí v autě (i zaparkovaném), můžete kromě jointa rovnou zapálit i svůj řidičák.

Měly by podle tvého názoru být legální všechny drogy, nebo jen konopí?

V životě jsem vyzkoušel řadu drog, ale většinu z nich pouze jedenkrát – a nikdy jsem s tím neměl problém. Myslím si, že užívání a distribuce malých množství drog by měly být dekriminlizované, nicméně jsem proti rychle „upečeným“ a nešikovným formám legalizace, a to i v případě konopí. Rád bych viděl pořádně promyšlenou regulaci konopí, kdy si všichni dospělí mohou tuto rostlinu a produkty z ní zakoupit ve specializovaných obchodech. K tomu dekriminlizaci ostatních drog a zrušení odnětí svobody za distribuci i větších množství – pro tyto přechyby bych raději zavedl peněžité tresty a zabavení zboží. Legalizaci bych v případě absolutně všech drog (i těch vysoce toxických a často smrtících) jako správnou cestu neviděl.

Chtěl bys na závěr něco vzkázat našim čtenářům?

Řekl bych hlavně následující – buďte aktivní a snažte se být vidět a slyšet. Boj za legalizaci konopí považuji za lidskoprávní problém, a když jsem se proti této formě diskriminace začal veřejně ohrazovat, očekával jsem, že si pro mě dříve nebo později přijde policie. Ve skutečnosti se ale stal pravý opak a dnes s místními představiteli zákona a úředníky vycházím naprosto v pohodě. To mě jen utvrdilo v tom, že konopí už není tématem, které je vyhrazené výlučně pro nějaké hipíky, ale že se prolíná všemi společenskými vrstvami. Takzvaní huliči jsou dnes v každé generaci a v každé sociální skupině. V podstatě jediným negativním důsledkem mého veřejného aktivismu bylo to, že mi dealer přestal zvedat telefon.

To mi nedá a musím mít ještě jednu, tentokrát už opravdu poslední otázku: Co konkrétně bys poradil těm z nás, kdo opravdu chtějí změnit prohibiční zákony?

Existuje celá řada způsobů, jak být v této oblasti aktivní a přispět ke společnému cíli. Kromě vzdělávání lidí takřikajíc na ulici je podle mě důležité lobbovat přímo u našich volených zástupců. O změnách zákonů rozhodují politici a k jakékoli změně potřebujete většinu. Z toho důvodu vyhledávám konverzace s lidmi, jejichž pohled na věc je většinou velmi konzervativní. Právě na ně – a na ty nerozhodnuté – bychom se měli zaměřovat. Takže: pěkně se oblečte, učiňte hřivu a vydejte se za vašim poslancem. Žádejte ho o schůzku a prezentujte vaše téma na jeho mítincích. Z vlastní zkušenosti mohu říct, že i dveře, které jsem považoval za zamčené, se dají otevřít. Navíc se mi doposud nestalo, že by se ke mně někdo choval nepřátelsky. ☺

NOVÉ
ODRŮDY
2018ROYAL
QUEEN
SEEDS